

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. "Ρόζα Ιμβριώτη"

Συνάδελφοι,

στις 20 Μαΐου θα πραγματοποιηθεί η δεύτερη τακτική Γ.Σ. του Συλλόγου μας για την εκλογή αντιπροσώπων στην 78^η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Η οικονομική κρίση που μαστίζει όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, οι αναδιαρθρώσεις που προωθούνται σε όλη την κοινωνία, αλλά και ο απόηχος των γεγονότων του Δεκέμβρη έχουν σφραγίσει και οριοθετήσει την περίοδο αυτή.

Αν το προηγούμενο διάστημα μιλούσαμε για καταιγίδα αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων, σήμερα με πρόφαση την κρίση όλο το μπλοκ της αστικής πολιτικής (κεφάλαιο, Ε.Ε., κυβέρνηση αλλά και αντιπολίτευση) εξαπολύουν ένα τσουνάμι μέτρων

θέλοντας να εκμηδενίσουν εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα. Στόχος τους είναι να ξεπεράσουν την κρίση σε βάρος των εργαζομένων. **Επιδιώκουν να έχουν εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα και εργοδότες χωρίς υποχρεώσεις.** Η ανεργία, οι μαζικές απολύσεις, η μείωση των ημερών εργασίας με αντίστοιχη μείωση των αποδοχών, η μαύρη ανασφάλιστη εργασία, η προσπάθεια κατάργησης των Σ.Σ.Ε. στον ιδιωτικό τομέα, οι μηδενικές αυξήσεις στο Δημόσιο, οι απλήρωτες υπερωρίες, η αφαίμαξη των εργαζομένων από τις τράπεζες, η άγρια φορολογική επιδρομή, οι περικοπές των ιατρικών εξετάσεων από τον ΟΠΑΔ, η περικοπή μισού μισθού και η επιβολή κρατήσεων σε όλα τα επιδόματα προκειμένου να σωθεί το Τ.Π.Δ.Υ., η ποινικοποίηση των αγώνων, διαμορφώνουν ήδη ένα γκρίζο τοπίο για τους εργαζόμενους. Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την εξίσωση των ορίων ηλικίας αντρών και γυναικών λύνει τα χέρια της κυβέρνησης για την αλλαγή του ασφαλιστικού στο Δημόσιο, ταυτόχρονα όμως μετατρέπει τα ταμεία ασφάλισης σε επαγγελματικά ανοίγοντας έτσι το δρόμο για εφαρμογή του δεύτερου πυλώνα της κοινωνικής ασφάλισης, ο οποίος θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. με πρόσχημα την επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το σύμφωνο σταθερότητας μετά τις ευρωεκλογές θα εξαπολύσει νέο κύμα σκληρών αντιλαϊκών μέτρων. Διαφαίνονται ήδη οι προθέσεις της για νέο μισθολόγιο με την κατηγοριοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων σε παλιούς και νέους με στόχο τη μείωση του μισθολογικού κόστους και την ευθυγράμμιση των μισθών δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Τα κυβερνητικά επιτελεία επεξεργάζονται την επιβολή νέων φορολογικών μέτρων καθώς και την παραπέρα συρρίκνωση των δαπανών για την παιδεία, την υγεία και την κοινωνική πρόνοια.

Η κυβέρνηση δηλώνει ότι το ταμείο είναι μείον για την παιδεία, την υγεία, την οικονομική ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων για ουσιαστικές αυξήσεις σε μισθωτούς και συνταξιούχους. Το ταμείο όμως είναι γεμάτο για τους τραπεζίτες, οι οποίοι εισέπραξαν 28 δις € για την ενίσχυσή τους, καθώς και για την αγορά

πανάκριβων εξοπλιστικών προγραμμάτων. Με πρόσχημα τη συγκέντρωση χρημάτων ξεπουλά όσο όσο τη δημόσια περιουσία αρχής γενομένης από την Ολυμπιακή. Τη στιγμή που μιλά για ελλείμματα χαρίζει δις στο κεφάλαιο μέσω των φοροαπαλλαγών και της μαύρης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής φοροδιαφυγής.

Στο χώρο της εκπαίδευσης η υποχρηματοδότηση, οι μειωμένοι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών με την παράλληλη αύξηση των αναπληρωτών και των ωρομισθίων, το πέταγμα χιλιάδων προνηπίων από το δημόσιο νηπιαγωγείο, τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, η προσπάθεια εισόδου των χορηγών και των επιχειρηματιών στο σχολείο, οι ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή, τα τεράστια προβλήματα στη σχολική στέγη, η απαξίωση και ιδιωτικοποίηση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης παραμένουν και εντείνονται. Το ΥΠΕΠΘ έστησε ένα προσχηματικό διάλογο, τα όρια του οποίου έχουν καθοριστεί από τα πριν με μοναδικό στόχο να επιβάλλει αλλαγές στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση καθώς και στον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια υλοποιώντας τις επιταγές της Μπολόνια και της Λισαβόνα, χωρίς να καταργεί τις εξετάσεις, τους ταξικούς φραγμούς και τα φροντιστήρια.

Απέναντι στην πολυμέτωπη επίθεση που δεχόμαστε το κυρίαρχο συνδικαλιστικό κίνημα σε ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ ΔΟΕ, ΟΛΜΕ δεν έχει να δείξει παρά μόνο την υποταγή, τη συναίνεση, τη διευκόλυνση του περάσματος της πολιτικής αυτής στους εργαζόμενους. Η ακύρωση της πορείας στην απεργία στις 10/12 μετά την έκκληση

Καραμανλή, η συρρίκνωση των αγώνων, οι επετειακές απεργίες χωρίς σύνδεση, συνέχεια και προοπτική οδηγούν στον παροπλισμό και στην απογοήτευση των εργαζόμενων.

Η ΔΟΕ, με πρωταγωνιστικό ρόλο και δράση των ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ, δεμένη στο άρμα των κινητοποιήσεων της ΑΔΕΔΥ, δεν ανέπτυξε καμία ξεχωριστή κινητοποίηση για την αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης. Πήρε μέρος στον προσχηματικό διάλογο και προσπάθησε μάλιστα να εξασφαλίσει την παραμονή της με την απόσπαση κάποιου μικρού αιτήματος από τη μια και παζαρεύοντας την επιμόρφωση μέσω του ΙΠΕΜ ΔΟΕ και την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση από την άλλη. Για όλα τα παραπάνω εκτιμούμε ότι το παραμικρό δεν

μπορούμε να περιμένουμε σε αγωνιστική κατεύθυνση τη φετινή χρονιά από την πλειοψηφία των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

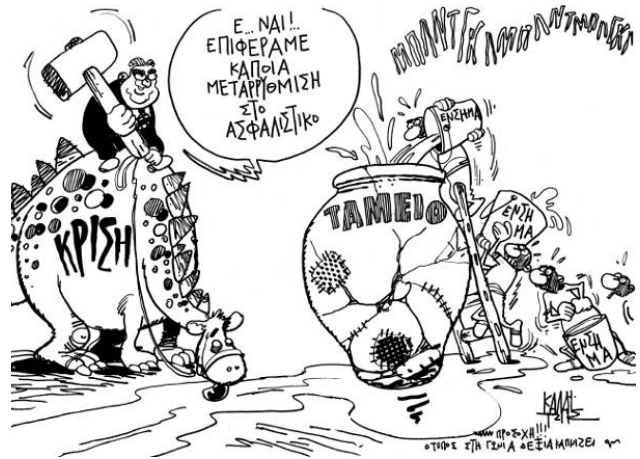
Το εργατικό και εκπαιδευτικό κίνημα είναι ανάγκη να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που διαμορφώνουν η οικονομική κρίση, η επίθεση του κεφαλαίου και οι αναδιαρθρώσεις που προωθούνται. Τροχοπέδη αποτελούν οι λογικές, οι πρακτικές και οι αντιλήψεις των κυρίαρχων παρατάξεων.

Η **ΔΑΚΕ** αποτέλεσε και θα συνεχίσει και το επόμενο διάστημα να αποτελεί το φερέφωνο και τον προπαγανδιστή της κυβερνητικής πολιτικής. Οι όποιες φραστικές διαφοροποιήσεις που διατυπώνει είναι για να μπορεί να συνεχίζει να παίζει αυτό το ρόλο.

Η **ΠΑΣΚ** καθώς ετοιμάζει ξανά τα κουστούμια του κυβερνητικού συνδικαλισμού, προσπαθεί να αξιοποιήσει τη λαϊκή δυσαρέσκεια όχι για να τα μετατρέψει σε αγώνες αλλά σε κομματικά, παραταξιακά ψηφαλάκια, άλλωστε δε διαφοροποιείται στις στρατηγικές επιλογές της κυβερνητικής πολιτικής της ΝΔ όπως η ιδιωτικοποίηση η αξιολόγηση η λιτότητα κ.τλ.

Το **ΠΑΜΕ** δέσμιό της λογικής του κομματικού συνδικαλισμού, της περιχαράκωσης και της κομματικοκεντρικής αντίληψης στο κίνημα κάνει ένα φαύλο κύκλο μιας υποτιθέμενης ταξικής ενότητας γύρω από τον εαυτό του. Διακατέχεται από μία φοβική σχέση με το κίνημα όταν δεν το ελέγχει εξολοκλήρου. Υποτιμά κάθε προσπάθεια να λυθούν προβλήματα σήμερα, παραπέμπει τη λύση τους στο απώτερο μέλλον όταν ο πολιτικός τους φορέας πάρει την εξουσία! Απόρροια αυτής της αντίληψής του είναι η καταδίκη όλων των τελευταίων αγώνων με τους ίδιους χαρακτηρισμούς, από την απεργία του 2006 και τους φοιτητικούς αγώνες ως τη νεολαιίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη. Αναγορεύει τον εαυτό του σαν τον μοναδικό συνεπή, ταξικό εκφραστή των αναγκών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων καταγγέλλοντας συλλήβδην όλους τους άλλους ότι είναι με την Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Κεφάλαιο.

Τα κριτήρια που καλλιεργεί χρόνια τώρα η **Αυτόνομη Παρέμβαση**, οι πολιτικές ανοχής στην ΕΕ για την εκπαίδευση, το οικονομικό ζήτημα, τον ανταγωνισμό τα «υγιή κεφάλαια», και οι αυταπάτες για την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων μέσα από επιτροπές και διαβουλεύσεις των κοινωνικών εταίρων κι όχι με μορφές αποφασιστικού αγώνα, σπέρνουν μια αμηχανία σιωπής προς τα κάτω και μεταθέτουν τη λύση των προβλημάτων στην κάλπη και στα εκλογικά αποτελέσματα δεν είναι χωρίς πολιτική ουσία η στήριξη που παρέχει στην **ΠΑΣΚ** τα τελευταία χρόνια και στην **ΑΔΕΔΥ** και στη **ΓΣΣΕ**.

Συναδέλφои, συναδέλφισσες

Στα χέρια μας είναι να ανατρέψουμε τους σχεδιασμούς και την αντιλαϊκή επίθεση διαρκείας, που κλιμακώνουν κυβέρνηση, Ε.Ε., κεφάλαιο. Οι εκπαιδευτικοί αλλά και όλοι οι εργαζόμενοι δεν έχουμε πολλές επιλογές παρά μόνο τη συντονισμένη αγωνιστική δράση των πρωτοβάθμιων σωματείων. Οι πολύμορφοι, αποφασιστικοί, παρατεταμένοι, ανατρεπτικοί αγώνες με διάρκεια (απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις) στην προοπτική ενός μαζικού κινήματος – μετώπου παιδείας εργασίας αποτελούν μονόδρομο ενάντια στην επέλαση του κεφαλαίου με στόχο όχι μόνο την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, αλλά και τη διεύρυνσή τους.

Για να αλλάξουν τα πράγματα χρειάζεται να γυρίσουμε την πλάτη στο συνδικαλισμό της συναίνεσης και της υποταγής. Να συγκρουστούμε με τη λογική του κομματικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Να υπερβούμε τις παρατάξεις που αποτελούν μακρύ χέρι των κυβερνήσεων και των κομμάτων. Μόνο μέσα από

την ανεξάρτητη, ταξική, αγωνιστική ενότητα και δράση των εργαζομένων και τη δημιουργία ενός νέου εργατικού κινήματος, μπορούμε να ανατρέψουμε τη σημερινή κατάσταση.

Συναδέλφои, συναδέλφισσες

Σας καλούμε στις εκλογές για τους αντιπροσώπους της 78ης Γ.Σ. του κλάδου, να ενισχύσετε με την ψήφο σας το πολύμορφο, ριζοσπαστικό ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, για να ακουστεί ακόμα πιο δυνατά η φωνή της ζωντανής εκπαίδευσης μπροστά στις κρίσιμες μάχες της επόμενης περιόδου.

ΣΤΗΡΙΞΤΕ -ΨΗΦΙΣΤΕ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ